

19 липня 2022 року набрав чинності Закон України від 1 липня 2022 № 2352-IX «Про внесення змін до деяких законів України щодо оптимізації трудових відносин» (законопроект [№ 7251](#)).

Закон [опубліковано в газеті «Голос України» 18 липня 2022 року](#) № 147 (7897).

Законом № 2352-IX внесено зміни до статті 12 Закону України від 15.03.2022 № 2136-IX «Про організацію трудових відносин в умовах воєнного стану» та частину першу цієї статті викладено в такій редакції:

«1. У період дії воєнного стану надання працівнику щорічної основної відпустки за рішенням роботодавця може бути обмежено тривалістю 24 календарні дні за поточний робочий рік.

Якщо тривалість щорічної основної відпустки працівника становить більше 24 календарних днів, надання не використаних у період дії воєнного стану днів такої відпустки переноситься на період після припинення або скасування воєнного стану.

У період дії воєнного стану роботодавець може відмовити працівнику у наданні невикористаних днів щорічної відпустки.

Норми частини сьомої статті 79, частини п'ятої статті 80 Кодексу законів про працю України та частини п'ятої статті 11, частини другої статті 12 Закону України «Про відпустки» у період дії воєнного стану не застосовуються.

У разі звільнення працівника в період дії воєнного стану йому виплачується грошова компенсація відповідно до статті 24 Закону України «Про відпустки».

Попередня редакція цієї статті передбачала, що щорічна основна оплачувана відпустка надається працівникам тривалістю 24 календарні дні.

Отже, нормами прийнятого Закону від 1.07.2022 № 2352-IX скасовано імперативну норму щодо обмеження щорічної основної оплачуваної відпустки 24 календарними днями для педагогічних працівників та у такий спосіб **повернуто відпустку тривалістю 56 календарних днів, відповідно до умов надання та тривалості щорічних основних відпусток встановлених Законом України «Про відпустки».**

Крім цього, статтю 12 Закону № 2136-IX доповнено частиною 4 такого змісту:

«4. У період дії воєнного стану роботодавець за заявою працівника, який виїхав за межі території України або набув статусу внутрішньо переміщеної особи, в обов'язковому порядку надає йому відпустку без збереження заробітної плати тривалістю, визначеної у заяві, але не більше 90 календарних днів, без зарахування часу перебування у відпустці до стажу роботи, що дає право на щорічну основну відпустку, передбаченого пунктом 4 частини першої статті 9 Закону України «Про відпустки».

(За матеріалами сайту ЦК Профспілки працівників освіти і науки)